

REFERENT DEL FUTBOL BASE CATALÀ

L'orgull de la Damm

El club, que estrenarà casa a Montjuïc el 2023, compta amb 230 joves entre 8 i 18 anys

RAÚL PANIAGUA
BARCELONA

Fa més de mig segle que és una referència del futbol formatiu, però hi ha notícies que consoliden aquesta aposta i reforcen la seva filosofia. La Fundació Damm va confirmar aquesta setmana l'adquisició d'uns terrenys a Montjuïc per construir la seva futura ciutat esportiva, que tindrà una superfície de 30.000 metres quadrats, distribuïts en dos camps de futbol 11 (un es podrà dividir en dos de futbol 7) i dos edificis amb totes les comoditats per als jugadors d'un club que va molt més enllà de la competició. La Damm és una família, un exemple de metodologia i esforç que porta a la pràctica els valors que sempre s'han associat a l'esport.

No són elogis gratuïts ni exageracions buides. Els que han passat per aquest inesgotable planter ho corroboren. S'hi van formar molts jugadors que van arribar a l'elit, com ara Sergio García, l'excapità periquito, o Gerard Moreno, un dels golejadors de la Lliga. Però també futbolistes anònims que van disfrutar de l'immillorable tracte d'una entitat que compta ara amb 230 joves d'entre 8 i 18 anys distribuïts en 14 equips, 13 de masculins i un de femení. La maleïda pandèmia ha aturat l'activitat en 12. Ara només competeixen els dos juvenils: el B a la Lliga Nacional i l'A a la Divisió d'Honor, categories estatals organitzades per la Federació Espanyola de Futbol.

Al capdavant del juvenil A, precisament, hi ha Luis García,

Luis García (dreta) dirigeix un entrenament del juvenil A de la Damm.

un dels mites de l'Espanyol. En la seva segona temporada manté l'equip en la quarta plaça del grup, darrere dels periquitos, el Barça i el Girona. «Quan era al planter del Madrid ja tenia referències de la Damm i ja en fa anys, d'això. Llavors em preguntava: "¿Què serà la Damm?". Ara ja ho sé. És un club únic formatiu en l'àmbit mundial. És un orgull i un plaer pertànyer-hi», reflexiona en una conversa amb EL PERIÓDICO.

VALORS GRAVATS A FOC // L'exdavanter destaca la metodologia del club, centrada en aspectes que van més enllà del resultat. «No val guanyar de qualsevol manera. Tenen uns valors gravats a foc. S'aprecia que els jugadors siguin persones, que tinguin respecte al rival, a l'àrbitre, a les

Simulació de la futura ciutat esportiva de la Damm, que s'inaugurarà a Montjuïc el 2023.

JUGADORS DESTACATS QUE VAN PASSAR PEL PLANTER CERVESER

GERARD MORENO

28 anys. Vila-real

El golejador de Santa Perpètua va començar en els benjamins de la Damm a principis de segle abans de la seva marxa a l'Espanyol. Ara és una de les estrelles del Vila-real i un fix de Luis Enrique a la selecció.

SERGIO GARCÍA

37 anys. Muntanyesa

L'astre del Bon Pastor va passar de la Damm al Barça d'aleví, però va tornar cedit i va marcar més de 50 gols en el seu any de cadet. Va tornar al club blaugrana i va seguir la seva brillant carrera. Va ser capità de l'Espanyol.

CARLES PÉREZ

22 anys. Roma

L'extrem de Granollers també es va iniciar en els benjamins de la Damm. L'Espanyol el va reclutar i després va passar al Barça. Va debutar amb Valverde al primer equip. La Roma va pagar 11 milions per ell fa un any.

DAVID LÓPEZ

31 anys. Espanyol

El pivot de Sant Cugat va destacar a la Damm abans de desembarcar en el juvenil de l'Espanyol el 2007. Va arribar a jugar al *calcio* amb el Nàpols. Ara comanda l'objectiu de l'ascens a Primera del club periquito.

ALEIX VIDAL

31 anys. Sevilla

El carriler de Puigpelat va jugar als planters del Barça, Madrid i Espanyol, que el va cedir al juvenil de la Damm abans de provar fortuna a Grècia. Afronta la segona etapa a Sevilla després de no quallar al Camp Nou.

instal·lacions... Em sento molt còmode i molt feliç», afegeix Luis García, encantat de triar aquesta destinació en la seva primera experiència com a tècnic a Espanya. «Disfruto veient créixer els jugadors. Ara molts ho estan passant malament al no poder jugar, però la salut és el primer. A més a més, a la Damm ningú paga una quota, un xandall... I ho fan així perquè ho senten de veritat».

EL PAS DE ROBERT MORENO // El tècnic asturià segueix l'estela d'altres d'il·lustres que també van passar per la banqueta del juvenil de la Damm, com Martín Posse (2018-19), Roger Garcia (2016-18) i Cristóbal Parralo (2013-16). L'exseleccionador Robert Moreno també va participar en el club cerveser. Va ser pioner en l'anàlisi de partits per vídeo i va arribar a dirigir el juvenil B el 2009. «Estava en un moment complicat i la Damm em va donar una oportunitat. És un club de referència de Catalunya. Quan et preguntaven

Ramon Agenjo

PRESIDENT DE LA DAMM

«Tres pilars ens distingeixen: som un club formatiu, d'alta competició i també gratuït»

Luis García

ENTRENADOR DEL JUVENIL A

«A la Damm no val guanyar de qualsevol manera. Es valora que els jugadors siguin persones»

on t'agradaria entrenar-te tothom responia el mateix: Barça, Espanyol i Damm», rememora.

Vicente del Bosque ha expressat també la seva admiració per un club que va iniciar el seu camí el 1954 quan uns treballadors de la fàbrica Damm van impulsar un club de futbol amb la finalitat de formar i educar els joves del barri de l'antiga fàbrica. Des d'aleshores la Damm és un referent indiscutible en el futbol de base. La seva principal peculiaritat és que no compta amb un equip amateur o professional. El juvenil A és el seu emblema principal.

«Reunim tres pilars que ens distingeixen: som un club formatiu, d'alta competició i gratuït», resumeix el president, Ramon Agenjo, feliç per la compra dels terrenys de la nova ciutat esportiva. «És un somni que es farà realitat el 2023. Teníem un camp obsolet al costat del cementiri de Sant Andreu, després ens en vam anar de lloguer a la Teixonera i a Horta. La relació és excel·lent, però volíem una casa a Barcelona. Ha sigut molt difícil aconseguir-ho, però ja la tenim», explica amb satisfacció.

EL 4-3-3 INNEGOCIABLE // Agenjo, que enalteix els serveis mèdics del club cerveser, no es considera «un fanàtic del futbol». Més aviat al contrari. No importa. És el primer que sap que a la Damm l'esport està per damunt de tot. «Esforç, sacrifici, educació, igualtat social... Són les paraules que millor ens identifiquen», afegeix el dirigent.

Al seu costat, el director executiu Carles Domènech recorda un factor clau: «La nostra afició són els pares dels jugadors. No som el club d'una ciutat, amb aquell arrelament. No tenim agents externs que desvirtuïn res». I posa l'apunt esportiu: «Jo tinc una premissa: si juguem ho farem bé. Desitgem guanyar, però la clau és com fer-ho. Apossem pel 4-3-3 a tots els nostres equips. Si es perd, volem que la gent surti amb la idea que la Damm es preocupa per jugar bé i divertir-se».

Youssef no té equip

UN JUGADOR de nom estranger pateix més per trobar club, segons un estudi

ALEJANDRO CHAVES
BARCELONA

A Espanya, segons una enquesta portada a terme pel Centre d'Investigacions Sociològiques el 2014, prop d'un 70% de la població és seguidora d'algun club de futbol. Amb una xifra tan exageradament alta, l'Observatori Social de la Fundació La Caixa ha posat la mira en el terreny de joc i ha utilitzat el futbol com un laboratori de comportaments socials.

Per això ha elaborat dos informes en què destaca la preferència de jugadors autòctons abans que immigrants per part dels clubs amateurs i de quina manera afecten en una comunitat els èxits esportius d'un equip amb la contribució de jugadors estrangers.

El primer informe, a càrrec de Carlos Gómez-González i Helmut Dietl, investigadors de la Universitat de Zuric, i Cornel Nessler, de la Universitat de Ciència i Tecnologia de Noruega, parteix d'un experiment que consistia a fer-se passar per un jugador aficionat que sol·licitava participar en un entrenament de prova en un equip amateur. Per a això, van enviar el mateix missatge de correu electrònic sol·licitant una prova en 1.410 clubs de futbol espanyols. L'únic que variava era el nom. Uns amb noms clarament identificables com a locals (Alejandro López o David García) i altres d'estrangers (Youssef Alami o Jack Brown).

Noms semblants

Els resultats a Espanya van revelar que les peticions dels estrangers van rebre menys atenció que les dels autòctons. Els noms locals van obtenir una resposta positiva (admissió a prova o consulta addicional) en prop de la meitat dels casos (49,29%), i, en canvi, els immigrants la van rebre només en un terç (36,06%). La diferència, una mica més de 13 punts, se situa per sobre de la mitjana europea, que és 10.

Els investigadors van constatar que a Espanya les sol·licituds amb noms de procedència àrab van rebre clarament menys respostes positives (34%) que les en-

viades amb noms de procedència anglesa (40%).

Un dels autors, Carlos Gómez, explica que «a Espanya clubs i entrenadors busquen noms semblants als seus per accedir als equips. Aquestes barreres cap als estrangers els priven d'una interacció social i una xarxa de contactes que poden posteriorment facilitar l'accés a una ocupació o a una vivenda».

Així mateix, el segon estudi, realitzat per Carlos Lago, de la Universitat de Vigo, i Ignacio Lago, de la Universitat Pompeu Fabra, revela que la percepció cap al fenomen migratori en una comunitat millora quan els jugadors estrangers contribueixen a la consecució d'èxits per al club.

L'informe destaca que aquest efecte és més visible com més rellevant és el paper dels estran-

Un treball conclou que l'èxit d'un ídol millora la vida dels seus compatriotes

gers en les victòries i en el rendiment de l'equip, a raó dels seus títols o una posició classificatòria millor de l'esperada per pressupost.

Aquesta millora únicament és visible en la comunitat en la qual l'equip és referent, no en d'altres, i la seva durada és limitada. S'ha observat que conflueix en el transcurs d'una temporada, però al començament de la següent, una vegada els títols o èxits aconseguits ja tornen a estar en joc, aquest paradigma «caduca».

L'autor, Carlos Lago, destaca el cas de Mohamed Salah, jugador musulmà del Liverpool, que, des de la seva arribada al club, els delictes d'odi envers els immigrants a Merseyside van descendir un 18,9%. D'aquesta manera Lago valora les actuacions dels jugadors estrangers com «un aspecte important per modular les percepcions dels ciutadans sobre els beneficis de la immigració».

CF DAMM

CRISTIAN TELLO 29 anys. Betis

Format a La Masia, el Barça el va cedir al juvenil de la Damm el 2007. Allà va passar d'ariet a extrem i l'Espanyol el va fitxar. Va decidir tornar al club blaugrana i va brillar amb Guardiola abans de passar al Porto, Fiorentina i Betis.

ISAAC CUENCA 29 anys. Vegalta Sendai

Va passar del Reus al Barça com a benjamí, però no s'hi va consolidar. La Damm el va rescatar com a juvenil i va tornar al club blaugrana. Com Tello, va disfrutar amb Guardiola abans d'un llarg període que el té ara al Japó.

KEITA BALDÉ 25 anys. Sampdoria

L'extrem nascut a Arbúcies va jugar dels 9 als 11 anys a la Damm. Després va passar pel planter del Barça i el Cornellà abans de reforçar al Lazio, Mònaco, Inter i Sampdoria. Va disputar el Mundial de Rússia amb el Senegal.